

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Esaia p[ro]pheta. Cap[itulum]. Ix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense iulij occurrentibus

Fo. cly.

Aselmus cōfessor lundonice ciuitatis anglie magister opinatissimus: et sapientia celebris ac famosus: vite religione cōspicuus repose herici quinti imperatoris admodum effusit. Qui inter alia opuscula p̄c̄lara sup psalterio glosas marginales et interlineares composuit: qui et lumen dofi, sepultus miracula ostendit.

¶ De sancto Hugone abate clu-

naceū.

Lap. lviij.

Hugo abbas cluniae celi, augustindunensis ciuius nobilis pro sapta: patre dalmatio cōsulari: bellis cōsulari: rebus intēto natus est. Cum adhuc esset in utero matris: et presbyter quidam missam tam pro illa quam pro fetu celebraret: videt in calice imaginem pueri resplendentis hugonis videlicet nōdūz nati. ¶ Dic a puerisbus antī relictō seculo sub abbate odilone monachus cluniacen. factus est: deinde ad prioratū pmor: idē odiloni defuncto in abbatie regimie successit. ¶ In maxima illius habuit reverentia hericus imperator secundus: cuius filium heuricum tertium hugo de sacro fonte leuauit: et in colonia agripina cum eo pascha celebrauit. Rediens quoq; cluniacum stephanū papam nouum floriente languente visitavit. In cultus presentia: ut idē pontifex perhibuit: demones ab eo absce debant: in absentia ad eum redibāt. In cuius etiam fini idem papa spm emisit. ¶ Hic abbas cōsilio generali in remis ciuitate sub leone nono celebrato interfuit: in quo misrabilliter cōtra simoniacos inuerit. ¶ Et sancius rex hispanie hildefontini captiuū teneret: et pro ipso setūs hugo orasset: sanctus petrus captiuo apparuit: et ipm hugonis p̄c̄ibus ocyus liberandū pmisit: deinde ipse apostolus sanctio reuelat: et nisi fratre dimittar: morē ei substraneā cōminat: sicut statim hildefontius liberauit. Spū etiā prophetico claruit: quod in plurimis q̄ pdixerat: cōtingentib; apparuit. ¶ In quadā vigilia nativitatis dñi vidit in ecclia virginē filiū parvulū in vlnis gestatē: et de festo nativitatis filii exultantē: ac inimico humani ḡnūs insultantē. Ad hāc vocem diabolus de humo erupit: et verba domine exprobavit: quē glosoſa virgo: vt ei visum est tam de cenobio q̄ de ecclia effugavit: vt supra actum est in legenda. nativitatis dñi. viij. kalē. januarii. Landē sanctitate plenus migravit ad xp̄m. iij. noī. fulū. ¶ In cuius trāitu quidam frater apud nengētū videt matrē xp̄i ciui monachorum choro lucidissimo sagittarios quosdā ef-

fugātes. Inter quos erāt martinus ep̄s et bñ dicit abbas hugonis asam in nube lucidissima collocātes. Eadē q̄ nocte q̄ migravit a seculo: abbas quidam videt duos lectos ornatissimos manib; angelos ad astra deferri: in quib; collo cādos audiuit aselmu cluniacen. et hugonē cluniacen. qui abo eadē ipa die debitū exsuluerant carnis. Et vt viderat sic eos abos transiisse cognovit. Sepultus est in abbatia cluniacen.

¶ De sancto Hugone cōfessore. Lap. lviij.

Hugo de sancto vi-

crore parisiensis canonicus cōfessor sanctus in scripturis diuinis eruditus religione et sc̄ientia clarus: in liberalib; nullū suo tpe secundū habēs: tpe henrici qui rū impēratōris floruit. Qui in ecclia dei opuscula plurima et p̄ficia condidit: videlicet librum de sacras mētis. Hierarchia beati Dionysij explanavit. Super ecclesiastē homel. xv. fecit. Sup laminationes hierem libri vñ. Libri didascalid cōpositus. Sup angelicā hierarchiā dionysij libri vñ. De arca sine clauistro anime libri vñ. De virtute oratiō libri vñ. De institutione noctiō libri vñ. De arca noe lib. v. De aia xp̄i libri vñ. De p̄petua virginitate beate Marie libri vñ. Sup verbo Tota pulchra es li. vñ. Norulas sup quibusdā versibus psalmor. Sos illoquitū hois cū anima et alia plura. De claustralib; libri vñ. Quieuit in pace corrado tercio imperante anno dñi. M. cxxvi.

¶ De sancto Elia propheta. Lap. ix.

Elia propheta nobili ge-

nere oris in hieru-

salē p̄e amos:

non illo quidez

qui ex duodecim minorib; prophetis tertius est: sed altero nobile hierosolymita progenitus fuisse probat. Hic enim de hierusalem: ille de theca oximundus extitit. Hic genere nō infimus: ille pastor ouis et rusticanus fuit. Huius enim sanctitati diuina scriptura testimonium in locis pluribus p̄ficeret: et ipsius omnes doctores et iosephus indeorum historiographus: necnō eius vice extitit: quem martyrio peregit in sanctoru patrum catalogo computandū exp̄ressius docet. ¶ Epir autem elias, p̄pherare sub ozia rege iudat h̄ieroboam rege israel. Luius prophetia protenditur per tempora trium regū subsequentiū: videlicet ioa than: achaz: et ezechie regū iuda: vi ipsemer si exordio suo testat. Et sub manasse rege, p̄phetandi: et vñedici finē fecit circa principiū regni. Hic autē vt ait hieronymus in finone suo disertus est: quippe vt vir nobilis et urbane elegatiss.

viiiij

Liber

nec habes quod in eloquio iustificari admisisti: unde accidit ut pro ceteris flores Simonis eius translatio non potuerit conservare. Qui etiam nondam propheta dicendum est quod euangelista. Ita enim universa Christi ecclesie mysteria ad liquidum proscutus est: ut non eum quis putet de futuro vaticinari: sed de praeritis historia texere. Propterea tamen autem esatas in Hierusalem et in Iudea: nec non deinceps tribus in captiuitate ductis: ac deviroque regno nunc commixtum nunc separatum textis oraculo. Et licet interdum ad presentem respiciat historiam: et post babylonem captiuitate redditum populi significetur: in Iudea tamen ois ei cura de vocatione gentium: et de aduentu Christi est. **H**ic sanctus propheta Ezechiel regem Iuda: divino responso ad se facto confortauit ne timeret a facie semnacherib regis assyriorum cum Hierusalem obsederet: promittens regi et in hostibus plaga: et in populo dei salutem affuturam. **Q**uod factum est: angelus domini in castris assyriorum centum et octuaginta quinq[ue] milia percutiente: et semnacherib effugante: ut supra dictum est in gestis Ezechiel regis. **H**uius etiam orationibus dominus placatus super lachrymis eiusdem regis: cum illius occidere proximus decreuerit adiecit vite ipsius annos quindecim: in cuius signum solem per decem horas in eccliptica retrogradari fecit: ut supra in eadem historia dictum est. **H**uius etiam prophete temporibus erat pescina extra urbem quando exercitus semnacherib regis babylonis obsecedit Hierusalem. Sed pescibus suis impetravit Esaias a domino: quod siccabatur quoniam hostes ad eam descendebant: et cum clues egredierentur descendentes ad ipsum fontem: erant tibi aquae sicut prius. Et secundum quod dicit Epiphanius ad pescis Esaias copiosus solito egresso sunt aquae de fonte Syloe. Hoc enim stagnum vocatur in euangelio narariorum Syloe. **O**portet autem Ezechiel cum filio eius manasse regnare ceperit: et idola ac aras simulacra que pater suus destruerat renouasset: et populu in viis gentium errare fecisset: cum quoque prophete missa domino redargueret: nemini eorum parcerat: sed plateas Hierusalem prophetarum sanguine purpurabat: inter alia vero scelera sua Esaiam prophetae avum suum maternum secundum hebreos: vel secundum alios affinem: electrum extra Hierusalem circa dictam piscinam Syloe serris lignis per mediis fecari fecit. **Q**ut dum in principio sectionis angustiaret: petijit sibi dari aqua ut biberet. Et cum nollent ei dare dominus de sublimi immisit aquam in os eius: et continuo expirauit: nec inde carnifices delittererunt a sectione. **O**b hanc enim aqua missionem confirmatum est nomen Syloe: quod interpretata missus. Nec sepelierunt eum in sepulchro propheticorum: sed sub queru rogel iuxta transita aquarum memorare pescine quem fecerat Ezechias: unde in fugam memoriam sancti prophete adhuc aquae in piscina Syloe non ingiter: sed iherosolima horis ebulliunt. Et quia oratione sancti virtutis aquae ille a domino.

Sertius

divinitus date fuerant: populus prophetam gloriosè sepelivit in loco predicto patre nostro iulii: etiam ut orationibus eius post mortem ipsius in desinenter huius aque beneficio portarent. **D**e Iosephus et Hieronymus: et ex historia scholastica atque et chronicā guilemī.

De scro Tragillino martyre. Cap. lxi.

Tranquillus marcus. **R**ex tempore diocletiani rome passus est. Hic fuit pater sanctorum martyrum marci et marcelliani: quod ex martia uxore genuit: qui ad predicationem beati sebastiani martyris cum coniuge sua ad Christum conuersus: ut supra dictum est in passione eius. xiiij. kal. februarii: et a sancto polycarpo presbytero una secunda sacri fontis vnde ipsius est. Et cum graui morte ipse tranquillus laboraret: mox ut baptizatus est sanitatemcepit. Postquam marcus et marcellianus eius filii passi sunt: ut supra in eorum passione actum est. xiiij. kal. iulii: et marcia mater illos post dies modicos in pace migrauit ad Christum. Post hec aureum cum audisset tranquillus: quod zecoricostratus pro Christi nomine passa esset: ut dictum est supra de ea. iij. non. iulii: et ipse in medum prorsus conqueri cepit: quod feminis viros ad palma precederet: et se Christum libere in foro medio clamaret: a paganis furibibus lapidatus martyris consumans pridie non. iulii.

De sancto Boario confessore. Cap. lxii.

Bar monachus et confessor sanctus anno. xviij. maiori imperatoris venies ex agris claruit in gallia: ut ait Sigibertus: cuius sanctitatis famam sigibertus rex francorum audiens ipsum per nimios recessus: quem ad petitionem populi treveri. episcopum constitutere voluit: ille autem satis recusat. Tandem dicerunt triginta inducias postulauit: ut ad cellam suam pergeret: et monasterium facta disponeret. Quod dum puenisset: oravit ad dominum: ut se ab huiusmodi iugo liberaret: qui mox febre pressus per sex annos continuo: granulagine decubens redire non valuit: et sic in senectute bona ibide in pace quiete pater nosse. iulij: cuius corporis ibide tumulatus mirabiliter effulgeret.

De scro Nicostrato martyre. Cap. lxiii.

Nicostratus martyr: maritus sancte Zoes primi scribinius imperatoris diocletiani fuit: cuius regnum sanctus sebastians: quem praegaudet longe infirmatio dudu loquela amiserat: liberavit: et ipsum virum ei ac collegi cum aliis multis ad Christum.